

Compareixença de la Plataforma per una fiscalitat justa, ambiental i solidària a la Comissió d'economia i finances del Parlament de Catalunya amb motiu del nou impost als dipòsits en les entitats de crèdit.

29 de maig de 2013

Benvolgut President de la Comissió, benvolguts diputats i diputades, primer de tot agrair a la comissió la invitació a la Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària, per a donar la seva opinió sobre el nou impost de dipòsits bancaris.

La **Plataforma per a una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària** agrupa a més d'una vintena d'organitzacions socials i entitats de la societat civil preocupades per l'evolució del nostre sistema fiscal i pel model de societat que se'n deriva. Creiem fermament que un sistema fiscal regressiu contribueix clarament a grans cotes de desigualtat i d'exclusió social. La Plataforma ha vingut treballant des dels seus inicis a l'any 2009 per obrir un debat públic sobre el nostre sistema fiscal amb propostes concretes i factibles que garanteixin la justícia social i ambiental. Davant la proposta d'un nou impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit, la Plataforma per una fiscalitat més justa, ambiental i solidària sosté que:

1.- Hi ha arguments de pes que justifiquen la creació d'un impost que gravi l'activitat de les entitats de crèdit:

PRIMER: Les entitats financeres han estat beneficiades durant aquesta crisi amb transferències de l'Estat Espanyol que arriben entre ajudes directes i el FROB a 54.000 milions d'euros. Tot i això el crèdit d'entitats financeres no està fluint a l'economia productiva com hauria de ser amb el consegüent estancament econòmic que veiem. Cal buscar altres vies de reactivació econòmica que permetin alhora generar les condicions per a sostenir el nostre feble Estat del Benestar.

SEGON: El tipus efectiu que aporten les entitats financeres és molt baix comparat amb la resta d'empreses. La recaptació per l'impost de societats s'ha desplomat en prop del 75% des de l'any 2006, i ens estem trobant amb tipus efectius de fins el 12% en entitats financeres quan la mitjana per empresa paga prop del 25%.

TERCER: Gairebé un 80% de la recaptació fiscal que es realitza correspon a la carrega fiscal acumulada en el IRPF, que graven directament a les persones físiques, i en l'IVA, impost indirecta que grava el consum i no els ingressos. En aquest moments (any 2011) l'aportació de l'IRPF a les arques públiques és 4,4 vegades l'aportació de l'impost de societats quan el 2007, era tan sols 1,8 vegades més. Cal doncs redistribuir aquesta càrrega fiscal també a grans empreses, corporacions i evidentment a entitats de crèdit.

Es evident doncs que cal que les entitats financeres col·laborin en aquests moments excepcionals de crisi econòmica en caràcter d'igualtat a la resta de persones físiques i jurídiques.

2.- Respecte als detalls del decret llei sobre l'impost als dipòsits de les entitats de crèdit, pensem que:

PRIMER: Ens preocupa que aquest sigui un impost que gravi un producte de les entitats bancàries i no sigui sobre els beneficis de les entitats bancàries mateix. És evident el perill que l'impost s'acabi traslladant com un sobrecost del producte que pagui el dipositant i no l'entitat financera. En aquest sentit creiem imprescindible que es garanteixi la no transferència d'aquest impost a tercers. Quines mesures s'utilitzaran per a garantir això?

SEGON: Una de les grans temptacions a les que s'exposa aquest impost és la reacció per part d'entitats de crèdit creant actius financers alternatius amb condicions similars als dipòsits per evitar la venda d'aquests últims i acabar eludint així el pagament d'aquest impost. Hem vist durant els darrers anys quina és la capacitat imaginativa i d'enginyeria financera de les entitats de crèdit. És per això que demanem que es detalli clarament la definició del fet impositiu "sota forma de dipòsit" per a que no doni lloc a equivocs i a més enginyeria financera, que demostraria un cop més que aquells que més tenen poden utilitzar les eines al seu abast per a eludir les seves contribucions fiscals mentre que el contribuent mitjà no se'n pot escapar.

TERCER: Es tracta d'un impost que ja s'està aplicat a d'altres comunitats autònomes, amb la qual cosa la seva aplicabilitat ha quedat demostrada. Alhora es valora positivament que Catalunya s'avanci en l'aplicació d'un marc fiscal progressiu per a donar exemple a la resta de regions de l'Estat Espanyol.

Estem doncs a favor de posar en marxa aquest impost sempre que sigui amb caràcter temporal i fins que es plantegi una reforma integral del sistema fiscal en la línia del que proposa la nostra Plataforma.

Creiem que queda justificat un impost que sembla que podria recaptar de l'ordre de 500 milions d'euros, si ho comparem, per exemple, amb el que suposa el pressupost de la Generalitat per a les Rendes Mímines d'Inserció: 150 milions. Es veu, de manera clara, com qualsevol mesura per evitar retallades té més sentit que mai i veiem just que es demani un sobreesforç a les entitats de crèdit, en un moment en que tenim gairebé una de cada quatre persones al nostre país en risc d'exclusió social (dades del darrer informe INSOCAT).

Finalment volem recordar que, segons el nostre parer, no es tracta d'incrementar els impostos de manera indiscriminada, sinó d'obrir un debat sobre el nostre model impositiu i garantir la real redistribució de l'esforç fiscal, lluitant:

- 1- Per acabar amb la discriminació fiscal entre les rendes del treball i les rendes del capital.
- 2- Contra el frau fiscal a Catalunya, com a tasca essencial per assolir una societat més justa i equitativa que suposa segons les nostres darreres estimacions el 22% del PIB, lo qual implica que estem deixant de recaptar prop de 16.000 milions de euros,.
- 3- Per garantir la suficiència de recursos evitant rebaixes fiscals a vegades injustificades i difícilment recuperables a posteriori. Recuperant impostos que gravin les grans fortunes (com el de patrimoni o el de successions), com sembla que ja s'està plantejant en el marc d'aquesta legislatura.
- 4- Introduint nous impostos ambientals perquè pagui més qui més contamina.